

ШЕСТОЧЛАНА ПОРОДИЦА ДЕЛИЋ ЖИВИ У ТРОШНОЈ, МЕМЉИВОЈ КУЋИ У НАСЕЉУ ЗВЕЧКА КОД ОБРЕНОВЦА

Д. Матовић

У НАСЕЉУ Звечка, на рубу општине Обреновац, у трошној и мемљивој кући шесточлана породица Делић води испрљујућу борбу за достојанствен живот. Прозори су стари, не задржавају топлоту, зидови су натопљени водом, мирис влаге је свуда, електрични каблови су страшно стари... Кишни дани су нарочито тешки, јер кров прокишњава.

Глава породице Рајко, ратни је војни инвалид и због тога је спречен да се бави било каквим тешким физичким пословима. Приморан је да се често одмара јер су му три гелера остала у ноzi. И поред тога, он и његова супруга Васиљка се труде да обезбеде што више за своју децу: шеснаестогодишњег Драгослава, четрнаестогодишњег Горана, дванаестогодишњег Стевана и десетогодишњу Марију.

Рајкова инвалиднина је једини сигуран приход породице Делић. Али, он се труди да заради још новца. Често у манастирима обавља ситне послове, не би ли "донео" још неки динар за своју децу. Бази се и дуборезом, веома је вешт у тој уметности.

- Радио бих и више да имам комбиновану сто-

МНОГО БИ НАМ ЗНАЧИО И ЈЕДАН ЦРЕП

Рајко: Најважније нам је да средимо кров, јер много прокишњава чим почне киша

▲ СКРОМНИ Горан, Драгослав, Марија и Стеван са мајком Васиљком

Војник рањен у Словенији

РОЂЕН сам у Мостару, а био сам на одслужењу војног рока у Словенији баш у време кад је било најгоре. Тамо сам рањен и био сам заробљен... Мајка ми је из Обреновца, па пошто сам због гелера лечен овде на ВМА, остали смо у Обреновцу - каже Рајко.

ларску машину. Највећи проблем нам је кров који прокишњава, али свестан сам да је данас многим тешко. И један цреп би нам много значно, да од нечега почнемо - скроман

је Рајко. - Жена и деца су ми највећи ослонац, "бате-рије" које не могу пресушити. Они ми дају снагу да се борим.

Породица Делић не тражи много, иако Драгослав,

Горан, Стеван и мала Марија одрастају у условима који за већину деце нису замисливи. Васпитани су и, за данашњу децу, необично скромни. Очи им блистају док причају о својим малим жељама, тако обичним за многе, али за њих непоштиним. А, желе само да имају своју собу, да могу понекад да доведу другаре у госте, али и да буду сами докуче.

- Деца деле спаваћу со-

бу, док Рајко и ја спавамо у предсобљу зато што је у другој соби много велика влага - каже нам Васиљка.

- Драгослав је добио астму због влаге, али га то није зауставило да буде добар ђак. Освојио је награду на општинском такмичењу из технике и технологије, а воли природне науке као и Горан. Стеван и Марија, најмлађи чланови породице, још деле детини свет радости и игара, али свесни

су свих тешкоћа с којима се суочавамо.

Васиљка брине о деци, али и гаји кокошке и поврће у пластенику. Понекад нешто и прода, ако остане вишка.

- Довијамо се како уместо, раније смо имали козе и зечеве - каже Рајко.

- Деца нам помажу, колико могу. Преживљавамо од месеца до месеца.

А, све је требало да буде другачије. Рајко је успео током седам година изbegлиштва да надничећи заради и сачува 9.000 евра.

- То је било довољно новца да купим ову кућу - каже он. - Када сам је узео, мислио сам да ће све бити у реду. Убрзо сам схватио да је све замаскирано док се не прода. Купио сам мачку у цаку, а онда сам и видео колико заправо "мачака" има.

Иако су услови далеко од идеалних, дом Делића је испуњен љубављу.

- Наши родитељи су много вредни и увек мисле на нас - каже Стеван. - Они

су као два стуба породице. Идеално би било да живимо у кући у којој кров не прокишњава и у којој нема влаге.

- Никад нисам ишла на море. Идем на екскурзију само ако је бесплатна - додаје Марија. - И није ми жао. Новац нам је потребан да променимо нешто у кући, да живимо боље. Волела бих да нам добри љу-

Помоћ

ОНИ који желе да помогну породици Делић да среди свој дом, могу да пошаљу СМС на број 7763 (цена поруке је 200 динара) или да уплате новац на рачун 160-279491-71.

ди помотну колико могу. Хуманитарна организација "Срби за Србе" покренула је акцију за помоћ породици Делић.

- Желимо да остваре скромне снове и да њихова кућа постане дом у којем ће дисати пуним плућима. Ова породица не тражи ништа што би се сматрало луксузом. Они траже топао дом, без влаге, са кровом који не прокишњава - кажу у ХО "Срби за Србе". ■